

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 12XCdo/120/2016
Identifikačné číslo spisu: 6612216144
Dátum vydania rozhodnutia: 14.04.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:6612216144.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, 811 09 Bratislava proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie č. 13, 813 11 Bratislava vo veciach vedených na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 17 C 153/2012, 17 C 154/2012, 17 C 156/2012, 17 C 160/2012, 17 C 164/2012, 17 C 166/2012, 17 C 167/2012, 17 C 177/2012, 17 C 181/2012 a 17 C 196/2012 o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o dovolaniach žalobkyne proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. septembra 2014, sp. zn. 16 Co 1107/2013, 16 Co 1109/2013, 16 Co 1110/2013, 16 Co 1111/2013, 16 Co 1112/2013, 16 Co 1113/2013, 16 Co 1114/2013, 16 Co 1115/2013, 16 Co 1116/2013 a 16 Co 1117/2013, rozhodol

rozhodol:

Veci vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 12 XCdo 115/2016, 12 XCdo 117/2016, 12 XCdo 118/2016, 12 XCdo 119/2016, 12 XCdo 120/2016, 12 XCdo 121/2016, 12 XCdo 122/2016, 12 XCdo 123/2016, 12 XCdo 124/2016 a 12 XCdo 125/2016 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. 12 XCdo 115/2016.

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Žalobkyňa podala 27. septembra 2012 na Okresnom súde Lučenec žaloby, ktorými sa voči žalovanej domáhala náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o zodpovednosti za škodu“). V žalobách medziiným uvádzala, že predmetnú ujmu jej spôsobil nesprávnym úradným postupom Okresný súd Lučenec, preto jeho sudcovia nemôžu tieto veci prejednať a rozhodnúť. Vzhľadom na to žiadala, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní týchto vecí inému súdu toho istého stupňa (§ 12 ods. 1 O.s.p.).

Okresný súd Lučenec majúca za to, že obsahom žalôb sú v uvedených častiach námietky zaujatosti sudcov tohto súdu, uzneseniami z 27. novembra 2012, č. k. 17 C 153/2012-14, 17 C 154/2012-11, 17 C 156/2012-14, 17 C 160/2012-14, 17 C 164/2012-13, 17 C 166/2012-15, 17 C 167/2012-13, 17 C 177/2012-14, 17 C 181/2012-14, 17 C 196/2012-13 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 10x 66 € za vznesené námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „Zákon o súdnych poplatkoch“).

Uznesenia okresného súdu napadla žalobkyňa odvolaniami argumentujúc tým, že v danom prípade nepodala námietky zaujatosti, ale návrhy na prikázanie veci inému súdu toho istého stupňa (§ 12 ods. 1 O.s.p.). Navyše, i keby predsa len išlo o námietky zaujatosti, nezaťažovala by ju povinnosť zaplatiť súdny poplatok, lebo konanie je v danom prípade vecne oslobodené od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 písm. k/ Zákona o súdnych poplatkoch.

Krajský súd v Banskej Bystrici uzneseniami 25. septembra 2014, sp. zn. 16 Co 1107/2013, 16 Co 1109/2013, 16 Co 1110/2013, 16 Co 1111/2013, 16 Co 1112/2013, 16 Co 1113/2013, 16 Co 1114/2013, 16 Co 1115/2013, 16 Co 1116/2013 a 16 Co 1117/2013 napadnuté uznesenia súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodneniach sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že z obsahového hľadiska išlo v podaných žalobách o námietky zaujatosti vznesené proti všetkým sudcom Okresného súdu Lučenec. Odvolací súd tiež uviedol, že vecné oslobodenie od súdneho poplatku sa nevzťahuje na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka, a tak postup súdu prvého stupňa bol správny.

Uvedené uznesenia odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaniami, v ktorých žiadala bez náhrady zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov, lebo v danom prípade: a/ súdy rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.) - nepodala totiž námietky zaujatosti, ale návrhy podľa § 12 ods. 1 O.s.p., b/ odvolací súd jej odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že jeho rozhodnutia sú nielen „absolútne prekvapivé“, ale aj nepreskúmateľné, c/ rozhodoval vylúčený sudca, resp. súd nebol správne obsadený (§ 237 písm. g/ O.s.p.), keďže o jej povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol sudca toho súdu, ktorý jej svojím nezákonným postupom spôsobil majetkovú a nemajetkovú ujmu, náhrady ktorej sa v konaní domáha.

S prihliadnutím na totožnosť účastníkov konania, predmetu konania, ako aj skutkovú i právnu súvislosť obsahu dovolaní vo veciach vedených tunajším súdom pod sp. zn. 12 XCdo 115/2016, 12 XCdo 117/2016, 12 XCdo 118/2016, 12 XCdo 119/2016, 12 XCdo 120/2016, 12 XCdo 121/2016, 12 XCdo 122/2016, 12 XCdo 123/2016, 12 XCdo 124/2016 a 12 XCdo 125/2016 rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) podľa § 243c O.s.p. v spojení s § 112 ods. 1 O.s.p. tak, že predmetné veci spojil do jedného spoločného konania.

Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolania podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či sú jej dovolania procesne prípustné.

V danom prípade ide o dovolania podané v obdobnej veciach, aké už boli v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skorších dovolaní tej istej dovolateľky - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1 Cdo 122/2014, 1 Cdo 264/2013, 3 Cdo 310/2014, 3 Cdo 534/2014, 4 Cdo 132/2014, 4 Cdo 229/2014, 4 Cdo 235/2014, 4 Cdo 380/2014, 4 Cdo 424/2014, 4 Cdo 531/2014, 5 Cdo 295/2014, 5 Cdo 311/2014, 6 Cdo 120/2014, 6 Cdo 304/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolania žalobkyne podľa § 237 ods. 1 O.s.p. a § 239 O.s.p. prípustné nie sú, najvyšší súd ich odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.